

ל"ארצות לא שיגרתיות" כמו איסלאנד, אירלנד ורומניה. מומלץ מי יודע? ! אולי אחרי שיקרא את מיכתבך יתחשק לו לבשל ולארז דווקא אותך. הוא בן 35, ומבטיח להשיב לכל מיכתב שישלחו לו "ללא הבדל גיל, מין, ונושא ההכתבות. העיקר היא האישיות שמאחרי הכתבים."

מיעוט נרדף

אני מוכרחה להודות שהיו לי הרבה לבטים, לפני שהחלטתי לפרסם את מיכ"תבם של (4/68). זאת הנשמה הפורטוגזית שלי. אבל מאחר שמדור זה לא נועד להיות מדור שידוכים דווקא, והוא קודם כל חומר לקריאה, אני מרגישה שכדאי לכם לקרוא. אפילו אם לא תכתבו אליהם. קחו גשימה ותתחילו: "אנו שני גברים ואשה, המוצאים את סיפוקם המיני בדרך סאדו-מאזוכיסטית, ווהי דרך המוקצית מחמת-מיאוס אצל רובו הגדול של הציבור. אנו מצטיירים, כנראה, כאנשים מוזרים, בעלי עין שלישית, שיש להיזהר מלהתקרב אליהם — וחבל, כיוון שלמעשה אין כל הבדל בינינו לבין הנורמלים. אנו בעלי-מישפחות, עובדים כרגיל, בעלי חוג חברים רחב, ומבלים כמו כל, עמך". "יתרה מזאת, אנחנו די אינטליגנטיים, ממלאים תפקידים נכבדים למדי בעבודה, ובעלי שיטחיות-עניינות נרחבים מאוד. אך לקבדיל מאירופה, שם יש מועדונים מיוחדים לשכמונו, ויש סיפורת מיוחדת הדנה בנושא זה, הרי בארצנו הקטנטונת

תני טרמפ לחייל!

חייל משועמם בן 21 הוא (2/68) ה"ארהב טיולים, הצגות טובות וחובב צי"לום. אם את מוכנה להיות האובייקט שלו ולוודא לאיוו רמה הוא כבר הגיע, בצילום כמובן, ואם מלאו לך כבר 18 שנים ולא ראית עוד את שנת ה-21 שלך, את יכולה לכתוב לו, "על כל נושא שב"עולם". מילבד תשובה ממנו ואולי גם כמה פורטרטים, תקבלי גם שי, ממוצרי האיפור והיופי של חברת הדס, במיסגרת המיבצע שלי, "תני טרמפ — כתוב — לחייל!"

העיקר — אישיות

אם לא איכפת לך שהוא ג'ינג'י, קצת, ושהוא יושב בגולה, את רשאת להפנות את המיכתב שאת רוצה לכתוב ל(3/68). הוא מתגורר באנטורפן, בלגיה, וכל מה שיש לו לעשות בזמנו החופשי זה לעסוק בהקלטות על מכשירי-ההקלטה שלו, לבשל, לקרוא ספרים, לכתוב מיכתבים ולארה, בזמן שהוא לא עסוק בטיולים

זיפי יקרתי

אני צעיר בן 14, תלמיד בגימנסיה העברית הרצליה בתל-אביב. הייתי תלמיד כישרוני ביותר וציוניו היו תמיד מושלמים, בין 9 ל-10. כאלה הם גם כיום. אני מצוין זאת כדי להראות שאיני נחות תרבות. אני חושב שאם המבוגרים היו מכירים את חייו ואת ערכיו, היו מזדעזעים. מצחיק לשמוע על כל הוויכוחים של משרד-החינוך אם לקיים שיעורי חינוך מיני בבית-הספר ובאיוו צורה, כשיודעים שיותר ממחצית הבנות בגילך שאתה מכיר הן "פתוחות", כלומר, עברו ניסיון מיני. אני עצמי עברתי את הניסיון הזה בגיל 10. אם למורים שלנו היה חצי מושג מזה, הם היו מתעלפים. איני יודע אם כל הבנים, ובעיקר הבנות, מאושרים מהמצב הזה. שכן, מרבית מישחקי-האהבה התמימים האופייניים לגיל זה נעלמו, וקשה להגיד שזה הכי נחמד. צעירים בגילנו מתחילים לעשן בגיל מוקדם. אצלנו זה התחיל כבר בשנים הראשונות של בית-הספר העממי. מה שאולי אין הכל יודעים הוא הגיל בו מגיעים נערים לעשן "נאפס". עוד בשנה שעברה הביאו אלינו ידידים מבתי-ספר שכנים, "אצבע" חשיש, ובמסביבה כיתתית עישנו אותה ביחד. אני חושב שתודך כמה שנים יגיעו כמה מאיתנו להתמכרות. וזהו, נוער הזהב של צפון תל-אביב". את אורח-החיים של ראוותנות, זילזול בחוק ועישון-סמים (לעת-עתה איננו שודדים מכוניות, אבל תלמידים בכיתות גבוהות סוחבים הונדרה). אנו מקבלים מאחרים, בין השאר מעולס-הזוהר שניצגו מתמקמים בקפה אכסודוס שמול הגימנסיה. אבל איני מטיל בהם את האשמה. האשמה היא בחלקה בהורים שבהשרת אוויר-סירור, הכאות ועוד בבית, הם מביאים לביריונות ילדיהם. אבל האשמים העיקריים הם המחנכים. הנה אנחנו, מורים יקרים. עוד ארבע שנים נתגייס לצה"ל. עם מה? עם תודעה ביריונית? עם התמכרות להשיש? עם שינאה לאנושות שהתייחסותנו אליה אינה רחוקה מזו של התפוז המיכאני?

מיכתבים לצ'יפי

תפוז מיכאני ב...הרצליה

אני צעיר בן 14, תלמיד בגימנסיה העברית הרצליה בתל-אביב. הייתי תלמיד כישרוני ביותר וציוניו היו תמיד מושלמים, בין 9 ל-10. כאלה הם גם כיום. אני מצוין זאת כדי להראות שאיני נחות תרבות. אני חושב שאם המבוגרים היו מכירים את חייו ואת ערכיו, היו מזדעזעים. מצחיק לשמוע על כל הוויכוחים של משרד-החינוך אם לקיים שיעורי חינוך מיני בבית-הספר ובאיוו צורה, כשיודעים שיותר ממחצית הבנות בגילך שאתה מכיר הן "פתוחות", כלומר, עברו ניסיון מיני. אני עצמי עברתי את הניסיון הזה בגיל 10. אם למורים שלנו היה חצי מושג מזה, הם היו מתעלפים. איני יודע אם כל הבנים, ובעיקר הבנות, מאושרים מהמצב הזה. שכן, מרבית מישחקי-האהבה התמימים האופייניים לגיל זה נעלמו, וקשה להגיד שזה הכי נחמד. צעירים בגילנו מתחילים לעשן בגיל מוקדם. אצלנו זה התחיל כבר בשנים הראשונות של בית-הספר העממי. מה שאולי אין הכל יודעים הוא הגיל בו מגיעים נערים לעשן "נאפס". עוד בשנה שעברה הביאו אלינו ידידים מבתי-ספר שכנים, "אצבע" חשיש, ובמסביבה כיתתית עישנו אותה ביחד. אני חושב שתודך כמה שנים יגיעו כמה מאיתנו להתמכרות. וזהו, נוער הזהב של צפון תל-אביב". את אורח-החיים של ראוותנות, זילזול בחוק ועישון-סמים (לעת-עתה איננו שודדים מכוניות, אבל תלמידים בכיתות גבוהות סוחבים הונדרה). אנו מקבלים מאחרים, בין השאר מעולס-הזוהר שניצגו מתמקמים בקפה אכסודוס שמול הגימנסיה. אבל איני מטיל בהם את האשמה. האשמה היא בחלקה בהורים שבהשרת אוויר-סירור, הכאות ועוד בבית, הם מביאים לביריונות ילדיהם. אבל האשמים העיקריים הם המחנכים. הנה אנחנו, מורים יקרים. עוד ארבע שנים נתגייס לצה"ל. עם מה? עם תודעה ביריונית? עם התמכרות להשיש? עם שינאה לאנושות שהתייחסותנו אליה אינה רחוקה מזו של התפוז המיכאני?

אדוארד

אני מוכרחה להודות שהיו לי הרבה לבטים, לפני שהחלטתי לפרסם את מיכ"תבם של (4/68). זאת הנשמה הפורטוגזית שלי. אבל מאחר שמדור זה לא נועד להיות מדור שידוכים דווקא, והוא קודם כל חומר לקריאה, אני מרגישה שכדאי לכם לקרוא. אפילו אם לא תכתבו אליהם. קחו גשימה ותתחילו: "אנו שני גברים ואשה, המוצאים את סיפוקם המיני בדרך סאדו-מאזוכיסטית, ווהי דרך המוקצית מחמת-מיאוס אצל רובו הגדול של הציבור. אנו מצטיירים, כנראה, כאנשים מוזרים, בעלי עין שלישית, שיש להיזהר מלהתקרב אליהם — וחבל, כיוון שלמעשה אין כל הבדל בינינו לבין הנורמלים. אנו בעלי-מישפחות, עובדים כרגיל, בעלי חוג חברים רחב, ומבלים כמו כל, עמך". "יתרה מזאת, אנחנו די אינטליגנטיים, ממלאים תפקידים נכבדים למדי בעבודה, ובעלי שיטחיות-עניינות נרחבים מאוד. אך לקבדיל מאירופה, שם יש מועדונים מיוחדים לשכמונו, ויש סיפורת מיוחדת הדנה בנושא זה, הרי בארצנו הקטנטונת

מיכתבים לפרסום במדור זה יש הפנות לפי הכתובת: מיכתבים לצ'יפי, "העולם הזה", ת.ד. 136 תל-אביב. מיכתבים ל"ארה שמ"תביהם התפרסמו יש לשלוח בי מעטפה כפולה. המעטפה החיצונית ניה תישא את הכתובת הנ"ל, ויה אינו על המעטפה הפנימית, שיה תהיה מכוונת כבוד של 35 אגו"רות, יש לרשום את מיספרו המ"י דורי שה המיכתב אלוו הוא מופ"י ניה.

טובת מראה ונפש

(1/68) הפסיד קאריירה של פירסומאי, אם הוא עדיין אינו כזה. לא רק שהוא מוסר את פרטיו האישיים: בן 18.5, גובה 1.80 ס"מ, עיניים כחולות ושיער חום" שחור, הוא גם צירף סימטת-פירסומת ה" מעידה על טיב המוצר: "נסי ולא תת" אכזבי." ואם את באמת לא רוצה להתאכז" ו. את היבית להיות בת 18-16, ית" מראה וטובת-נפש, כהגדרת הבחור. תודי שהוא צנוע, אם אינו תובע שתהיי גם בת לאבא עשיר.

מיכתב פרס

תמונה מחיי נשואין

חיים קשים יש לו, ל(5/68) ולי" כן, "החלטתי לכתוב לך, למרות ש" אינני מסוג המאכלס את מדורך. לא חסר לי דבר. יש לי הכל: מישרה טובה ומכניסה, מעמד חברתי, דירה מרווחת, מכונית פרטית וגם — מה שיתעוד ודאי — אשה מסורה ולי" דים מוצלחים. שלא תתיינה אי"הב" ויה. אינני מחפש דרך לבגוד בה. אני מעריך אותה ומעריך את תכונותיה." אז מה הבעיה? או! "אני חו" שב שזה קרה לי אחרי שראיתי את ליב אולמן בתמונות מחיי-נישואין של אינגמר בגרמן. הסרט הזה כנראה עשה לי משהו. מתאום חשתי שחסר לי משהו בחיי המרובעים והממוס" דים. לא מאהבת, אולי מפני שאני מפחד לשבור את ההרמוניה של חיי משפחתי. אינו התרגשות, התפעמות, שתעורר בי את הצד הרומנטי שבי, הרוום מזה שנים רבות. ייתכן שזו דרך טובה לעשות זאת בהתכתבות, תודך ידיעה מראש שאין כל סיכוי שנתראה או ניפגש אי-פעם. שזה יהיה, פשוט, מעין מישחק בנדמה לי. אני בן 43, חושב את עצמי ל" משכיל, מעורה במה שמתרחש בארץ. זאת שתסתכן ותכתוב אלי אינה חיי" בת אפילו לזהות את עצמה. היא יכולה לחישאר ערטיאלית לתמיד, ה" עיקר שמכתביה יהיו רומנטיים ועו" ררו גם בי את התחושה הזאת."

אם זה יקרה לו, אני מאמינה, זה אולי עוד יציל את חיי הנישואין שלו. אתפלא אם יימצאו כאלה שיהיו מוכנות להתנדב בשביל אשה אחרת. את פרס השבוע החלטתי להעניק לו — ולאשתו — אולי זה יעזור להם למצוא את הדרך אל הומונטיקה.

שי השבוע של חברת הדס — חבילת מוצרי-תמרוקים לאשה ולגבר, ניתן ה" שבוע, וייתכן בכל שבוע — לפנייה ש" התפרסם במיסגרת "מיכתב-פרס".

adidas תכשירי יופי ואיפור הדס